

Het Sliedrechts Dialect (358)

Publicatie van de Werkgroep “Dialect “

DE MAN VAN 'T GELD.

Iederêen die tegewoordig met 't verêenigingsleve te maoke hêt, weet dat 'r vrêeselijk veul geld in omgaot. Trouwes, bij de anderande instellinge en stichtinge is 't al net zô. Kappietaole, echt waer, kappietaole gaon d'r in om. Azzie de jaerverslaoge en de begrôdtinge ziet dan duizelt 't soms voor je ôôge. 't Is dan ok gêen wonder dat 't zonder geldelijke steun bekant nie meer te doen is, of, nog beterder gezeed, ondoenelijk is. Fienansjeele steun dus, of zôas ie hede ten daege ok wel hoor zegge: Sponsering!

Hôop goeds

Hier in Slierecht is t'r gelukkig 'n hôop goeds te melde op dat terraain. Je hoef de Maarwestreek, 't Kompassie of De Vonk mor op te slaon en je leest over de bedrijve die weer een voebalelftallechie of een kurbalploechie steune mè mooie treeningspakke, tasse en sjeurties. Dikkels staot 'r dan ok nog 'n fotoochie bij med iemand van 't bedrijf dà zô gul gewist is. Eerlijk gezeed was 'k 'r in 't begin aai'lijk fel op tege. 'k Vong dat iederêen die 'n hobbie had daer ok mor zelf voor op mos draaie. Gaondeweg ben 'k van mêening veraanderd. Ommers, as 't mes aan twêê kante snijdt, en aale betrokkene worde d'r beterder van, wat is t'r dan aai'lijk op tege? De verêeniginge kanne d'r beter deur draaie en de gevers krijge op die menier reclaome. Azzie de olympische speule 'n bietjie gevolgd hêt, weet jie heus wel dat 't daer ok allang nie meer allêen om de olympische gedachte gaot!

Raobobank

Nou volg ik aale sport allêen mor op de tilleviezie en in de krant, mor voor mijn spant 'r êen toch wel hêel duidelijk de krôn as 't gaot om steun en dat is de RAOBOBANK! 'k Zou wel is een lijsie wille zien waerop staot wat die de leste, pakweg tien jaer, voor Slierecht gedaen hêt. Man, man, dat mot wel in de veule tonne lôôpe. Gao mor 's nae: 't Schoolvoebaltoernooi, de schoolzwemwedstrij-je, de nachtzwemmarrethon, de vierdaegse, de wielerronde, volleybaltoernooie en 't Rôôje Kruis. Onderlest las 'k weer over bijdraoges aan de buurtbus, de volkssterrewacht en kompjoeters voor schipperskindere. Elke lezer zal dut rijchie zonder moeite nog langer kanne maoke! Onze Oudhaaidkundige Verêeniging hêd ok al meermaole een beroep op de Raobobank magge doen. Ze stinge gerant bij een dialectboeksie, ze hebbe de periodiek is een jaer betaold en nog nie zô lang geleeje hêt de waarkgroep genealogie nog een prachtig bedrag gekrege.

De man van 't geld

De man die 't gezicht is van die bank is voor mijn meneer in 't Veld. Is t'r aarges wat te doen? Hij is t'r bij. Aaltijd present, aaltijd vriendelijk, aaltijd hêel gewoon. Die man dee nied allêen z'n waark, die man lee ok z'n ziel d'r in. En z'n hart! Hij dee aal die ekstraodinge echt met hart en ziel volges mijn. Hij zal toch ok wel is nae 't ete lekker de krant hebbe zitte leze, mor gong dan

toch mor weer. Hij zal toch ok wel is lekker mè z'n vrouw een daechie uit gewouwe hebbe, mor nee hoor, hij mos weer is 'n beker uitraaie of 'n startschot losse. En hij was t'r! Aaltijd! Binnekort neemt ie afschaid van de Raobobank en 'k durf nou al te voorspelle dat ie aarg veul belangstelling zal krijge, dà kan nied aandars!

'n Lintjie kan 'k 'm nie geve en beeldhouwe kan 'k ok al nie, aandars zou 'k 'n stanbeeld van 'm maoke. Mor wat mijn betreft krijgt ie wel een hêêle grôte pluim en een aarg lang applaus. Om z'n geld, netuurlijk, mor v'raal om z'n menselijkhaaid!

MENEER IN 'T VELD, DE MAN VAN 'T GELD!!!!!!!

K.L.v.G.

Reacties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.0184-412035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184-415368

WINTERSPORTVAKANTIE 1998 NAAR WEISSBACH

Vrijdag 20 februari 1998

"Ziezo! Klaar!" Juist op dat moment zien we het hoofd van Pa Lissenburg voor het raam verschijnen. Samen zullen ze ons naar het station van Dordrecht brengen, fijn. Om tien voor zeven hadden ze al gebeld of we het niet verslapen hadden. Verslapen? Onmogelijk! Niets is spannender dan lekker samen op reis te gaan en meestal slaap ik de nacht ervoor van pure opwinding slecht. Zo ook vannacht: Om vier uur was ik klaar helder wakker en ben om half vijf maar opgegaan voor een kopje thee. Dibbesie was opvallend lief. Ze gaf kopjes en spinde dat het een lieve lust was. En nu? Ze wil niets van ons weten, kruipt weg onder de tafel en we krijgen geen kans haar even op te akken om gedag te zeggen. "Dag Dibbesie, tot volgende week!"

Om tien over zeven vertrekken we met twee grote koffers, twee rugtassen en een fototas. Ruim op tijd zijn we in Dordrecht, waar we, na een hartelijk afscheid, al aardig wat mensen met een Langhoutlabel aan hun koffer zien staan. Ook de familie Kok uit Bleskensgraaf is er al. Vanzelfsprekend een hartelijk weerzien. De bus is prachtig op tijd, maar in Dordt gaat het vrijwel onmiddellijk fout. Via wat nauwe straatjes komen we toch op de goede weg terecht en via Moerdijk en Gilze-Rijen arriveren we rond half tien bij de Tongelreep waar we aan tafel komen bij Rein en Lia de Beer uit Papendrecht. Na heerlijke koffie en appeltaart volgt er even een gedoe, want er vertrekken 37 bussen vandaag, maar om elf uur vertrekken we. Fijn! We gaan! Te vroeg gejuicht, tien minuten later staan we al in de file. Chauffeur äähans gaat - met hulp van Christa - bij Someren van de rijksweg af en later er weer op bij Nederweert. Het is druk op de weg, maar dat wisten we van tevoren. Heel nederland gaat in dezelfde week op voorjaarsvakantie, doordat er op 4 maart

gemeenteraadsverkiezingen zijn. Extra druk dus, in tegenstelling tot de bus, daarin is het bijzonder rustig, er wordt heel weinig gesproken, de meesten puzzelen of lezen wat. Wij zitten ongeveer in het midden, naast de minibar, daardoor valt het misschien wel dubbel op dat de Amsterdammers wel heel erg vaak een biertje komen halen. Dat gaat achter elkaar maar door en maar door.

Pauze rond half een bij raststätte Peppenhoven. Op de weg is het heel erg druk, maar in de bus is het opvallend rustig. Er wordt veel gelezen, tot we om half vijf weer een pauze hebben, nu bij Raststation Dannstadt. En door gaat het weer, verder en verder. Hans rijdt jheel konstant en ondanks de drukte schieten we toch aardig op. Sneeuw hebben we nog steeds niet gezien. Het zal ons benieuwen hoe het in Oostenrijk is, want het is tot nog toe een bijzonder zachte winter geweest en het is bekend dat er ook in de Alpen veel minder ligt dan andere jaren. Om goed negen uur zijn we op een voor ons bekend adres, n.l. Am Sonnenhang in Dorndorf, voor het diner: Kippensoep, schnitzel a la Bas mit bratkartoffeln en appelmoes. En wat smaakt die grote pint bier lekker! De bus voor Gradl in Niederndorf is er intussen ook, zodat we de Koks ook weer zien. Verder maar weer. Bij Bad Reichenhall gaan we de grens over en om 1 uur zijn we in Weissbach bij ons hotel voor deze week, Am Seissenbergklamm. Onze kamer is zoals zo vaak, degelijk maar netjes. Doodmoe na 1103 km. ploffen we in bed. Welterusten!

Zaterdag 21 februari 1998

Ohhhh, wat hebben we lekker geslapen! In elk geval hebben we prima bedden. Mooi op tijd zijn we beneden voor het ontbijt en komen aan tafel bij Lia en Rein de Beer uit Papendrecht. En wat een prima ontbijtbuffet! Lekkere broodjes zoveel als je wilt, eigengebakken

meergranenbrood, 5 soorten eigengemaakte jam, honing, kaas en diverse soorten worst en dan ook nog koffie, thee, melk en yoghurt, muesli, cornflakes en gepoft graan. Heerlijk! Als dat elke dag zo goed is wordt dat smullen en dikker naar huis toe gaan. De "Beren" hadden me gisteren in de bus horen praten en hadden zich verbaasd over mijn energie, want zij zaten kapot. Ze moesten eens weten! Maar ze wetern het niet, want wij vertellen weer smoesjes. Bas drijft een Chinees in Alkmaar en ik ben secretarese. Na het ontbijt gaan we met de bus naar Lofer, maar onderweg vertelt Hans al dat er volgens Rupert, de hotelier, niet aan langlaufen te denkeb valt, maar dat er eventueel wel te skiën is. Bij Lofer is inderdaad geen sneeuw te ontdekken en zonder uit te stappen keren we om, om via Saalfelden naar Leogang te gaan. Ooohhhh, daar is wel sneeuw. Vlakbij de piste is een eindje verder ook een langlaufloipe. We gaan langlaufen, hoi! De dikke skipakken hadden we al niet aangetrokken en dat is maar goed ook, want het is bloedheet. Zelfs de rode jacks zijn eigenlijk nog te warm. Volgend jaar moeten er beslist dunnere jacks mee! We langlaufen met z'n zessen: Lia en Rien, Viola en John en wij. Bovendien gaan te voet Piet en Marjan en Toon en Nellie. Het is een loipe van 8 a 10 kilometer, maar we zijn blij dat er halverwege een dorpje is. OP een zonovergoten terras genieten we van bier en een (halve) kop goulash. Dit is het betere leven, wat heerlijk. Op de terugweg start Bas met hindernissen, volgens mij doordat we ongetraind zijn, volgens hemzelf door het bier. Tja.....

Op het terrasje waar de anderen al zitten als wij aankomen, zit een lief aandoenlijk poesje, Och, hoe zal Dibbesie het maken?

Om vier uur moesten we bij de bus zijn en Hans heeft ervoor gewaarschuwd dat hij op niemand wacht, tijd is tijd. Natuurlijk wachten we toch als blijkt dat een jongen en een meisje er nog niet zijn. Ze kenden elkaar niet, maar zijn

samen naar boven gegaan en zijn volgens de beide moeders allebei ervaren skiërs. Die zijn natuurlijk ongerust, vooral als het langer en langer gaat duren. En het duurt en het duurt.....Als vlakbij de bus de rood-witte noodhelicopter landt, en een patient in een ambulance gedragen wordt, wordt het echt eng.....we weten nog steeds niets. Uiteraard.....na twee uur wachten en veel gespeculeer en geloof en gebel weten we iets: ze zijn op de piste verdwaald en aan de andere kant, bij Saalbach afgedaald, daar zitten ze nu zonder geld, maar een Nederlands echtpaar zal ze met de auto naar Salfelden brengen waar wij ze zullen oppikken. In de bus strijden boosheid en opluchting met elkaar. De Amsterdammers hebben intussen de minibar van de bus helemaal leeg.... Die familie, met zijn vader en haar moeder, krijgen deze reis gratis aangeboden door Peter Langhout als ze meewerken aan een fotoreportage die gebruikt zal worden voor de folders van volgend jaar. Leuk, goed opletten dan.